

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2923/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Технички центар Ниш, Одсек за техничке услуге Лесковац, ради заштите потрошача и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1557/19 од 19.02.2020. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1557/19 од 19.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1557/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3535/18 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му плати 7.794,84 динара са законском каматом почев од 06.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1557/19 од 19.02.2020. године, жалба тужиоца је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете, која је према наводима тужиоца настала противзаконитом – неоснованом наплатом трошкова издавања и слања рачуна и трошкова инфоцентра туженог, у периоду од 01.10.2014. до 01.10.2018. године. Одлуку о основаности тужбеног захтева, судови су донели уз примену адекватних одредаба материјалног права, које не одступа од примене права у одлукама Врховног касационог суда у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужилац уз ревизију није доставио правноснажне судске одлуке којима је о оваквој правној ствари одлучено уз другачију примену и тумачење материјалног права, Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 22.08.2018. године, а побијана вредност предмета спора је 7.794,84 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је побијана вредност предмета спора 7.794,84 динара, који износ - по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић